

افیونین سازک اته زمستون (گمنام)

فرستنده : پیکار

افیونین پر خیال
تر یکدگر قیلت قال
لوفین ته مهشم ابال
صد وای از غمزه گر

افیونین په نهخین
خو فیوز ته ذین خو پهخین
تر یکدگر ته کهخین
صد وای از غمزه گر

افیونین خراب
همینه بین در عذاب
تر تیژداوین ستراب
صد وای از غمزه گر

ویف تیژداو جای تر غجید
افیون ته ذین باخت چجید
ویف ٻون از ویف سود چه تیید
صد وای از غمزه گر

افیونی کبنت خو ویرون
دزده ره دذ سود کهبنون
افیون ته ذیید خو تنبون
صد وای از غمزه گر

زمستون (گمنام)
زمستون یادد هوا فک جهت شتا کبنت
فکث مردم خو زریات روبرا کبنت
اه زریاتیین شتا بنخ مه بر هزیت
په کهل دهرذت په کهخک مبتلا سییت

زمستونند ذیس میشیخ څه فد ابر
وه امباچند فوکت یکبار هوا کښت
ژنچ چس از هوا و بنکیمڅکت وابنت
څهرهنج حیون مه وختند فد چرا کښت
اگر بیمارت از نادونی دهر ذیین
سه تر مکتب معلم تورد دوا کښت
علاج نست یاس خو زریات مس په مکتب
که تأمین فد خو درسیین لهک ادا کښت

از مو مه رنهس

ای ٿئ مو عمر یند مو نبیون از مو مه رنهس
ذر مس څه فیم از تو اجون از مو مه رنهس

موند یه مو عشق اته مو هوس تر تو دوند خو دوند
تونیخ فیهم مه روی جهون از مو مه رنهس

مولای آفرید تو مو جهت مو چو بوج تو جهت
ژیو جم ده جهت تو از دل و جون از مو مه رنهس

مُرد بی تو نیم نفس مه زمونه ته قین خو قین
دون جهت تو فکریم تو مدام از مو مه رنهس

ئیوٹ سخن کنم ته بیون از مو مه رنهس

لوفد تو نوم

دل اگر کنده څه سود هر کنده کنده لوفد تو نوم
دل اگر گنده څه سود هر گنده گنده لوفد تو نوم

جسم اگر ار خاک څه ذیدت روح ته تیزد پیښ خدای
روز محشر پیښ مولا ، خسته خسته لوفد تو نوم

تُرد اگر خواهبن څه فد یوبنکن زمین دریا کنُم
یوبنک اگر دریا څه سوده ر قطره قطره لوفد تو نوم
لپش قلغ

